

מ"ת 38636/09/15 - מדינת ישראל נגד מ' א'

בית משפט השלום באשדוד

מ"ת 38636-09-15 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
תיק חיצוני: 41397/2015

בפני	השופטת דינה כהן- ס.נ.
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מ' א' (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב- יליד 1988, תושב זר ממוצא אריתראי עם אשרת שהיה זמנית, הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של איומים ותקיפת בת זוג תוך גרימת חבלה של ממש.

בבד בבד נתבקש מעצרו עד תום ההליכים.

ע"פ הנטען בכתב האישום, תקף המשיב את המתלוננת גב' י' ב' (להלן: "בת הזוג", "זוגתו"), זוגתו מזה כשנה וחצי, בכך שסטר לה על לחיה (כאפה), בכניסה לבית מגוריהם ב*****, אחז בשער ראשה והחל לגרור אותה לביתם, תוך גרימת דימום באוזן שמאל וסימן אלימות בלחי שמאל.

חברתה של בת הזוג גב' ב' א' מ' אמרה למשיב כי תזמין "משטרה" ובתגובה איים עליה המשיב "כשאני אצא ארצח אותך".

2. ב"כ המשיב סברה שחומר הראיות מאופיין בחולשות משמעותיות וכי טענת המבקשת לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית אינה במקומה.

ב"כ המשיב טענה בהרחבה וציינה בין היתר כי גרסת בת את חברתה של בת הזוג היא הגרסה היחידה לענין התאור העובדתי המורחב שבכתב האשום, כי עסקינן בעדה בלתי אמינה בעליל המונעת מרצון להרחיק את המשיב מזוגתו. כדוגמא לכך מצינת ב"כ המשיב את גרסת בת הזוג שבנגוד לגרסת ב' א' מתיחסת לסטירה "בלבד", ללא איום או משיכה/גרירה בשיער. לענין המניע שיש לב' א' להכפיש לשוא את המשיב היא מצינת כי

העזה ליחס ארוע מלפני שנה כלפי בת הזוג אותו יחסה ב' א' למשיב. הענין נבדק ונמצא כי אדם אחר הוא זה שנחשד בארוע זה ולא המשיב עצמו. כן מצינת ב"כ המשיב כי תעוד סימן חבלה כביכול עי שוטר מעורר סימני שאלה וכי מיותר לציין שאין בחומר הראיות כל תעוד רפואי. נטען כי לא ניתן לקבע קיומה של עילת מעצר בהעדר כל עבר פלילי למשיב השווה בארץ כארבע שנים, עובד במקום עבודה מסודה וכי ניתן להסתפק, בכל מקרה, בהרחקה בלבד.

3. לאחר שבחנתי את טענות ב"כ הצדדים על רקע חומר הראיות שבפני הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את טענת המבקשת לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית כנגד המשיב ואולם עוצמת עילת המעצר תושפע מעצם היות חלק מן התאור העובדתי מבוסס על גרסה יחידה.

להלן תקציר הראיות שבידי המבקשת:

- ע"פ תמליל שיחות בין מוקדנית משטרת ישראל לבין גב' ב' א' מיום הארוע (ארוע 46), עולה כי ב' א' מבקשת לשלוח נידת למקום ומצינת, בין היתר, **"הוא הביא לה כאפה מצלצלת והוא יעלה איתה הביתה הוא יקרע אותה מכות....תגיעו מהר לפני שהוא ירצח אותה בתוך הבית....לא הוא הביא לה כאפה לידי**מדווחת על חברה יוצאת עם בחור סודני הוא הביא לה כאפה....מפחדת שהוא קורע אותה מכות...מהר מהר שיגיעו הוא מפוצץ אותה בבית יש צרחות...עכשיו תגיעו....הוא מאיים גם עלי שהוא יירד למטה הוא יקרע אותי מכות....היא צורחת בתוך הבית...".

- השוטרת שני אלישע שהגיעה למקום מתעדת בדו"ח פעולה כי משיחה עם ב' א' בתאריך 19/9/2015 מסרה לה ב' א' שלאחר חזרה מבלי בטבריה יחד עם המשיב וחברתה ביקש ממנה המשיב שלא להתקרב לבת הזוג וכשקראה ב' א' לזוגתו של המשיב סטר המשיב לזוגתו ומשך בשערותיה עד לדירה בקומה האחרונה כשהיא ממתנה בחוץ.

- ע"פ דו"ח פעולה של השוטר עופר בסטקר מיום 19/9/2015 מתעד כי הגיע למקום עם השוטר אדיר פגש במודיעה שצינה כי המשיב סטר לזוגתו הנמצאת בדירה, בלחי שמאל בהמשך בדירה בוצעה הפרדה בין המשיב לזוגתו.

- ע"פ הודעה שנגבה מב' א' במשטרה באותו בוקר ציינה את הרקע לארועים לאחר חזרה מבלי, כיצד התפתח ויכוח בינה לבין המשיב כשהיא עצמה קיללה אותו כשבהמשך ראתה את המשיב סטר לזוגתו בלחי שמאל או ימין, ראתה סימן, הוא משך אותה מהשערות עד לקומת ביתם, בת הזוג צעקה לדבריה "תעזוב אותי תעזרו לי הצילו" ולאחר שראתה את ה"כאפה" אמרה למשיב כי תזמין משטרה ובתגובה השיב לה בין היתר כי כשיצא "ירצח אותה". בהמשך מפרטת ש"הכאפה" ניתנה מחוץ לבנין ואז משך אותה בשערות עד לדירה.

ב' א' משיבה בשלילה לשאלת החוקרת אם זו פעם ראשונה שהוא הכה את בת הזוג י' וכן מציינת שאותה עצמה לא הכה. לדבריה לפני כשנה "הרביץ לה" והוזמנה משטרה אינה זוכרת "כל כך" מה היה שם.

בתשובה לשאלה מה יש לה להוסיף היא מציינת כי מבקשת שיוצא כנגד המשיב צו הרחקה ושלא יטריד "אותנו".

- בהודעתה מיום 19/9/2015 שעה 09:44, מספרת י' ב' כי בשעות הבוקר חזרה מבלוי (עם חברתה ללא המשיב) וכשהמשיב התקשר הוא דאג לה והתעצבן משום שהבטיחה לחזור הביתה עד לשעה 09:00 (הכוונה כנראה ל-21:00 הערה שלי- ד.כ.), ואילו היא שבה רק בבוקר. לדבריה המשיב התעצבן וצעק ביקש ממנה לעלות הביתה, היא עלתה אתו, החברה ב' א' נשארה למטה. י' מספרת כי המשיב סטר לה אך שוללת כי גרר אותה בשיער וכי החברה משקרת אם היא אומרת שהמשיב איים כי ירצח אותה (את החברה). לדבריה "היא לא רוצה שאני אהיה אתו".

- המשיב מצדו מציין בהודעתו כי כאשר קם בבוקר וראה שזוגתו אינה בבית, ניסה ליצור אתה קשר וכאשר הצליח בכך השיבה כי היא נמצאת "למטה", הוא ירד אליה היא היתה "מסטולה" והם עלו הביתה, הוא ראה סרט במחשב ואז הגיעו השוטרים. לדבריו, לא כעס על זוגתו, מאשר כי אינו רוצה שב' א' תחבור לזוגתו ושלל שאיים לרצוח החברה או כי סטר לב' א' זוגתו או שגרר אותה בשערה.

- נוכח הבדלי הגרסאות זומנה ב' א' לעדות הבהרה ובה היא חוזרת על גרסתה המורחבת ככלל ומפרטת כי לא ראתה שהמשיב גורר את זוגתו עד לקומה אחרונה אלא ראתה ש "הוא מחזיק אותה בשיער, הולך מקדימה ומושך אותה אחריה. היא מכופפת את הראש וצועקת מכאבים. היא צעקה מה עשיתי? אל תיגע בי תעזור לי הצילו כשהם עלו במדרגות אני לא ראיתי מה היה שם, אבל אני המשכתי לשמוע את הצעקות שלה "תעזוב אותי, אני אלך לבד גם בתוך הכניסה, עד שהם נכנסו לדירה וסגרו את הדלת - שמעתי טריקה".

גובה האמרה מציין כי דבריה שחברתה הוכתה לפני כשנה נבדקו ונמצא כי מדובר בארוע עם בן זוג אחר ולא המשיב ובשלב זה מציינת ב' א' "אני לא רוצה לדבר יותר".

- מדו"ח פעולה שרשם השוטר אברהם ארגאו ביום 19/9/2015 שהגיע לזירה עולה כי השוטר ראה "שיש לה דם באוזן שמאל וסימנים של אלימות בלחי שמאל".

- דו"ח חוקר מיום 20/9/2015 מתעד כי תחקור שכנה בשם ו' ס' מעלה כי אכן שמעה רעש וצעקות בשעה הרלוונטית אולם גב' ו' אינה רשומה ברשימת עדי התביעה על כן אתעלם ממזכר זה.

4. לענין הראיות יאמר כי לאור הגרסה המפורטת שמסרה גב' ב' א' שנתמכה ולו באופן חלקי ע"י בת הזוג לענין ארוע הסטירה והמניע שהיה למשיב לנהוג כלפי זוגתו באלימות נוכח כעסו בנסיבות שפורטו לעיל, תוך שהדברים נתמכים בדוח השוטר ארגאו שהבחין בסימן אלימות בפני בת הזוג, ניתן לקבוע כי קימות ראיות לכאורה לנטען ע"י המבקשת כנגד המשיב. אף קריאת תמליל ההודעה למשטרה מעורר לכאורה רושם כי הנו אותנטי וחי אודות ארוע מתרחש.

טענות ב"כ המשיב כי עסקין בעדה- ב' א', שאינה אמינה בעליל ומונעת ממניע זר, ראוי שתתברר עד תום בשלב נהול ההוכחות שהרי בשלב זה בית המשפט אינו בוחן שקולי מהימנות. זאת ועוד, גרסתה המצמצמת של בת הזוג, לאלימות המתבטאת בסטירה בלבד, אל מול הגרסה המורחבת שמסרה ב' א', אינה מאיינת את גרסת ב' א' עד כי יש לאמר שאין בידי המבקשת תשתית ראיתית לכאורית (ולא מן הנמנע כי גרסתה המצמצמת של המתלוננת חוסה תחת "תסמונת האשה המוכה").

לאור זאת ובשים לב לסוג המעשים וטיבם, ניתן לקבוע קיומה של עילת מעצר וכי שחרור המשיב, עלול לסכן את שלום המתלוננת.

עם זאת, לא ניתן להתעלם ממקבץ טענות הסנגוריה כפי שפרטה בהרחבה בטיעוניה לענין חולשת הראיות. לבד מארוע הסטירה המוכחש ע"י המשיב עצמו, בת הזוג אינה תומכת בגרסת ב' א', וזו נותרת עדות יחידה לענין האיום כלפיה וגרירת בת הזוג בשיער בגרם חדר המדרגות. ארוע הסטירה נתמך לכאורה בדו"ח השוטר שהבחין בסימני אלימות (תמיהות ביחס לכך ולקשר הסיבתי יורדות לדקויות שראוי כי תתבררנה בשלב ההוכחות).

כן ניתן להסכים עם ב"כ המבקשת כי ע"פ חומר הראיות עולה כי יהיה מקום לבחון בזהירות גרסתה

של ב' א' העשויה להיות מונעת מרצונה להרחיק המשיב מחברתה זוגתו של המשיב. כן הדבר עולה מנסיבות הארוע הנוסף שנבדק והתברר כי למשיב אין נגיעה אליו.

נוכח מצבור חולשות ראיתיות כאמור, שוכנעתי שאין בפני אותן הנסיבות המצדיקות השארתו של המשיב במעצר ושיש להבטיח את תכלית המעצר בתנאים מגבילים. לענין סוג המגבלות, אמנם המשיב כארבע שנים בישראל ללא כל עבר פלילי, אולם אין די, לעת הזו, בתנאי הרחקה בלבד וראוי כי יפוקח המשיב ע"י ערבים, אפשר אף בעיר מגורי המתלוננת כל עוד הפקוח יוצע כפקוח אפקטיבי וזאת עד לקבלת עמדת שרות המבחן.

שרות המבחן יגיש תסקיר מעצר תוך 60 יום, שיובא לעיון ב"כ הצדדים, לכל בקשה שימצאו לנכון.

(החלטתי תוקרא לצדדים ע"י מותב תורן במועד שנקבע שיתחם להצעות לשחרור בחלופות).

הצדדים.